

Številka: 018-143/2025-10
Datum: 19. 1. 2026

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Igorja Luzarja, kot predsednika senata, ter Sama Červeka in Andraža Žvana, kot članov senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Rudniški kabli za potrebe Premogovnika Velenje 2025*«, v sklopih 2 in 3, na podlagi zahtevka za revizijo vlagatelja TELMA TRADE Telekomunikacije, elektroenergetika Ljubljana d.o.o., Motnica 13, Trzin, ki ga po pooblastilu zastopa Godec Černeka Nemec odvetniška družba, o.p., d.o.o., Železna cesta 14, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Premogovnik Velenje, d.o.o., Partizanska cesta 78, Velenje (v nadaljevanju: naročnik), dne 19. 1. 2026

odločila:

1. Zahtevke za revizijo se zavrne kot neutemeljen.
2. Zahteva vlagatelja za povrnitev stroškov postopka pravnega varstva se zavrne.

Obrazložitev:

Naročnik po postopku s pogajanji z objavo oddaja javno naročilo za nabavo rudniških kablov. Obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki ga je naročnik razdelil na tri sklope, je bilo dne 15. 7. 2025 objavljeno na portalu javnih naročil (pod št. objave JN005539/2025-EUe17/01), istega dne pa je bilo objavljeno tudi v Uradnem listu Evropske unije (pod št. objave 461546-2025).

Dne 17. 10. 2025 je naročnik po izvedeni drugi fazi postopka sprejel in na portalu javnih naročil objavil dokument »Odločitev o oddaji javnega naročila« (v nadaljevanju: odločitev o oddaji javnega naročila), iz katerega (med drugim) izhaja, da je v sklopu 2 javno naročilo oddal po merilu drugouvrščenemu ponudniku TEVEL, TEVE Varnost Elektronika, d.o.o., Borovniško naselje 7,

Kisovec (v nadaljevanju: izbrani ponudnik v sklopu 2). Ponudbo vlagatelja – tj. prvouvrščenega ponudnika v sklopu 2 – je naročnik zavrnil kot nedopustno, prav tako je kot nedopustno zavrnil edino predloženo ponudbo vlagatelja v sklopu 3, v okviru katerega javnega naročila zato ni oddal. V obrazložitvi odločitve o oddaji javnega naročila je naročnik v zvezi z vlagateljevo ponudbo v sklopih 2 in 3 navedel, da vlagatelj končne ponudbe ni predložil na obrazcu »Končna ponudba«, ki ga je k vabilu na pogajanje predložil naročnik in kjer se naročnik obvezuje, da bo račun za dobavo blaga poravnal v 60 dneh od prejema pravilno izstavljenega računa, veljavnost ponudbe pa je določena najmanj 120 dni po poteku roka za oddajo ponudb. Vlagatelj je tako po navedbah naročnika končno ponudbo predložil na obrazcu »Ponudba«, kjer se naročnik obvezuje, da bo račun za dobavo blaga poravnal v 120 dneh od prejema pravilno izstavljenega računa, veljavnost ponudbe pa je določena najmanj 90 dni po poteku roka za oddajo ponudb. V tej zvezi naročnik nadalje navaja, da je v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila jasno določil, da mora biti končna ponudba veljavna najmanj 120 dni po poteku roka za oddajo ponudb na pogajanjih, v primeru krajšega roka veljavnosti pa se ponudba izloči. Glede na navedeno, ugotavlja naročnik, je ponudba vlagatelja v sklopih 2 in 3 nedopustna, saj ne ustreza zahtevam iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

Vlagatelj je zoper odločitev o oddaji javnega naročila v sklopih 2 in 3 vložil zahtevek za revizijo z dne 29. 10. 2025. Ob citiranju določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila iz točke »2.5 Veljavnost ponudbe« vlagatelj zatrjuje, da je naročnik v navedeni dokumentaciji določil rok veljavnosti (izhodiščne) ponudbe v trajanju najmanj 90 dni po poteku roka za oddajo (izhodiščne) ponudbe ter daljši rok veljavnosti končne ponudbe v trajanju 120 dni po poteku roka za oddajo končne ponudbe oziroma ponudbe po pogajanjih. V obrazcih, ki so bili sestavni del dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, pa naročnik ponudnikom ni namenil prostora za navedbo ponujenega roka veljavnosti ponudbe. Naročnik je tako na obrazcu »Ponudba« (ki so ga ponudniki prejeli, če jim je bila priznana sposobnost po prvi fazi postopka) glede izhodiščne ponudbe že sam navedel rok veljavnosti ponudbe »najmanj 90 dni po roku za oddajo ponudbe«, enako je na obrazcu »Končna ponudba« (ki so ga ponudniki prejeli v vabilu na pogajanja) že sam navedel rok veljavnosti končne ponudbe »najmanj 120 dni po roku za oddajo ponudbe«. Vlagatelj je, kakor je pravilno ugotovil naročnik, ob oddaji končne ponudbe uporabil napačen obrazec in je končno ponudbeno ceno – namesto na obrazcu »Končna ponudba« – oddal na obrazcu »Ponudba«, ki ga je prejel po priznanju sposobnosti za oddajo izhodiščne ponudbe. Tudi za naročnika torej ni sporno, da se je vlagatelju primerila napaka, in sicer napaka pri izbiri obrazca za oddajo končne ponudbe. V posledici te napake se je v končni ponudbi na oddanem (napačnem) obrazcu vlagatelja znašel naročnikov zapis veljavnosti ponudbe »najmanj 90 dni« namesto »najmanj 120 dni«. Napako vlagatelja, ki je v tem, da je izbral napačen obrazec za oddajo končne ponudbe, je potrebno razumeti kot očitno napako v smislu petega in šestega odstavka 89. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3), ki jo lahko naročnik spregleda – da ZJN-3 omogoča ugotovitev očitne napake v zvezi z rokom veljavnosti ponudbe, nenazadnje izhaja tudi iz odločitve Državne revizijske komisije v zadevi, št. 018-027/2021. Enako kot v primeru, ki ga obravnava navedena odločitev, je vlagatelj tudi v konkretnem primeru zgolj na napačen obrazec zapisal končno ponudbo, posledično pa ne more biti dvoma, da ni hotel izjaviti volje, naj bo njegova ponudba veljavna (le) 90 dni namesto 120 dni, kakor je za končno ponudbo zahteval naročnik. Poleg tega je vlagatelj v konkretnem primeru izpolnil in podpisal »Obrazec 1: Podatki o ponudniku«, na katerem je pod kazensko in materialno odgovornostjo izjavil, da se v celoti strinja ter sprejema vse pogoje in ostale zahteve naročnika. Praksa Državne revizijske komisije sicer splošnim izjavam v zvezi s sprejemanjem pogojev in zahtev naročnika ne pripisuje odločilne vrednosti, če iz drugih delov ponudbene dokumentacije izhaja, da ponudba ne izpolnjuje določenih zahtev naročnika. Vendar je treba v konkretnem primeru na podlagi dejstva, da je zapis veljavnosti ponudbe na obrazcu, na katerem je vlagatelj oddal končno ponudbo, le napaka pri izbiri obrazca z že navedenim rokom veljavnosti ponudbe, ugotoviti, da iz nobenega dela ponudbene

dokumentacije ne izhaja volja vlagatelja ponuditi krajši rok veljavnosti končne ponudbe (vlagatelj je tudi sicer zahteve naročnika v celoti sprejel v okviru »Obrazca 1«). Posledično gre ugotoviti, da »Obrazec 1« tako še dodatno potrjuje zaključek o resnični volji vlagatelja. Hkrati tudi ne gre spregledati, da navedba o veljavnosti ponudbe najmanj 90 dni ne izključuje volje, da ponudba dejansko velja 120 dni, obenem pa zapis, da ponudba velja najmanj 90/120 dni, sploh ne more pomeniti izjave volje, ker gre za povsem nedoločno in nejasno izjavo, saj ta ne obsega določljive informacije, do kdaj ponudba velja. Zapis »velja najmanj 90 dni« (ali »velja najmanj 120 dni«) se pomensko bistveno razlikuje od zapisa, da ponudba »velja 90 dni« (ali da »velja 120 dni«), s tem pa naročniku ne daje nobene informacije, do kdaj ponudba pravzaprav velja. Še več – če ponudba ne vsebuje nobene informacije, do kdaj velja, je skladno s prakso Državne revizijske komisije treba šteti, da velja 90 dni, kolikor je zakonski rok za naročnikovo odločitev o oddaji naročila, medtem ko zapis »najmanj 90 dni« (ali »najmanj 120 dni«) dela ponudbo nejasno, saj je nemogoče ugotoviti, ali slednja velja natanko 90 oziroma 120 dni ali velja dlje, pri čemer končni rok veljavnosti ni zapisan in ostaja neznan oziroma nejasen. Navedene nejasnosti tudi ni mogoče pripisati vlagatelju (in drugim ponudnikom), saj je tako zapisal rok veljavnosti ponudbe naročnik sam. Nesprejemljivo in v nasprotju z načelom enakopravne obravnave ponudnikov pa bi v tej zvezi bilo, če bi se izločila ponudba vlagatelja, ki je vsebovala en nejasen zapis veljavnosti ponudbe namesto drugega nejasnega zapisa veljavnosti v ponudbah drugih ponudnikov (tj. »najmanj 90 dni« namesto »najmanj 120 dni«). Nadalje velja opozoriti na točko 2.10 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, v okviru katere je naročnik zapisal: *»V kolikor se ponudnik, ki bo na pogajanja vabljen, pogajanj ne bo udeležil, bo naročnik sprejel oziroma upošteval vrednost oddane ponudbe pred pogajanjmi.«* Iz tega pa sledi, da naročnik za dopustnost končne ponudbe ni zahteval nobene izjave volje ponudnikov ali oddaje na obrazcu že vnaprej zapisanega roka veljavnosti ponudbe, temveč je zadostovalo, da je ponudnik pri oddaji izhodiščne ponudbe oddal obrazec »Ponudba«, na katerem je bilo navedeno, da ponudba velja najmanj 90 dni (in ne najmanj 120 dni). Če je torej naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila določil, da bo štel za dopustno ponudbo ponudnika, ki ni nikoli oddal končne ponudbe in zato tudi nikoli ni podpisal zapisa, da ponudba velja najmanj 120 dni, bi bilo v nasprotju z načelom enakopravne obravnave ponudnikov, če bi naročnik drugače obravnaval ponudbo ponudnika, ki končne ponudbe pomotoma ni oddal na obrazcu »Končna ponudba«, in bi ponudniku, ki je napravil napako pri izbiri obrazca, očital, da je ponudil prekratek rok veljavnosti ponudbe. S tem bi naročnik od ponudnika, ki je končno ponudbo oddal na napačnem obrazcu, zahteval, da bi moral oddati obrazec »Končna ponudba« z zapisom o veljavnosti ponudbe v roku najmanj 120 dni, čeprav tega ni zahteval od ponudnikov, ki niso oddali končne ponudbe, posledično pa tudi niso oddali (podpisanega) naročnikovega zapisa o veljavnosti ponudbe v roku najmanj 120 dni. Ob dejstvu, da je zapis veljavnosti ponudbe z besedo »najmanj« že sam po sebi nejasen, se zdi kršitev načela enakopravne obravnave ponudnikov v konkretnem primeru še toliko bolj očitna. Glede na vse navedeno vlagatelj predlaga, da naročnik oziroma Državna revizijska komisija razveljavi odločitev o oddaji javnega naročila v sklopih 2 in 3, zahteva pa tudi povrnitev stroškov postopka pravnega varstva.

Naročnik je dne 3. 11. 2025 zahtevek za revizijo prek portala eRevizija posredoval izbranemu ponudniku v sklopu 2 (skupaj s pravnim poukom o možnosti opredelitve do vlagateljevih navedb). Izbrani ponudnik v sklopu 2 se do navedb vlagatelja iz zahtevka za revizijo ni opredelil.

Naročnik je z odločitvijo z dne 12. 11. 2025 zahtevek za revizijo zavrnil kot neutemeljenega, posledično pa je zavrnil tudi vlagateljevo zahtevo za povrnitev stroškov postopka pravnega varstva. V obrazložitvi odločitve uvodoma povzema dosedANJI potek postopka oddaje javnega naročila, v nadaljevanju pa navaja, da iz točke »2.14 Cena« dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila jasno izhaja, da bodo ponudniki tekom oddaje ponudbe, nadalje pa tudi tekom oddaje ponudbe na pogajanjih, od naročnika prejeli ločene obrazce. Iz navedene točke prav tako jasno izhaja naročnikova zahteva, da morajo ponudniki oddati končno ponudbo, in sicer na

obrazcu, ki ga bodo prejeli tekom pogajanj. Upošteva je navedeno in točko »2.5 Veljavnost ponudbe« se zato ni mogoče strinjati z vlagateljevo navedbo, da naročnik pri pripravi dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ni pripisoval nobenega pomena temu, da morajo ponudniki oddati končno ponudbo na obrazcu »Končna ponudba« in s tem izraziti voljo, da njihova končna ponudba velja najmanj 120 dni po roku za oddajo ponudbe na pogajanjih. Dalje ne gre spregledati, da je naročnik v drugi fazi postopka oba ponudnika, ki jima je predhodno priznal sposobnost za sodelovanje, preko informacijskega sistema e-JN pozval k predložitvi ponudb za posamezne sklope, v ta namen pa je – v skladu z določbami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila – pripravil excel obrazec »Ponudba« in v njem zapisal veljavnost ponudbe najmanj 90 dni po roku za oddajo ponudbe. Obrazec »Ponudba« je naročnik priložil v informacijski sistem e-JN, do roka za oddajo ponudba pa sta oba – tako izbrani ponudnik v sklopu 2 kot vlagatelj – ponudbeno ceno za posamezni sklop oddala na navedenem obrazcu. Po oddaji ponudb je naročnik presodil, da bo pogajanja za posamezni sklop izvedel v enem krogu, kar je tudi navedel v dokumentu »Vabilo na pogajanja«. V ta namen je naročnik – v skladu z določbami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila – pripravil excel obrazec »Končna ponudba« in v njem zapisal veljavnost ponudbe najmanj 120 dni po roku za oddajo ponudbe. Dalje je naročnik vlagatelja ter izbranega ponudnika povabil na pogajanja oziroma oddajo končne ponudbe, pri čemer je v informacijski sistem e-JN (poleg dokumenta »Vabilo na pogajanje«) priložil obrazec »Končna ponudba«. Vlagatelj se je povabilu na pogajanja odzval in se je slednjih tudi udeležil, vendar pri tem ni ravnal v skladu z določbami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. S tem, ko se je vlagatelj pogajanj udeležil, je namreč sprejel pogoje, ki jih je naročnik določil glede oddaje končne ponudbe, z navedenimi pogoji – ki so vključevali tudi zahtevo, da mora končna ponudba veljati najmanj 120 dni – pa je naročnik ponudnike seznanil že v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila. Ker se je vlagatelj pogajanj udeležil, ni bil več v položaju ponudnika iz faze izhodiščnih ponudb, temveč je bil zavezan upoštevati pogoje glede oddaje končne ponudbe, kot so ti izhajali iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Konkretna zadeva se po dejanskem stanju tudi bistveno razlikuje od dejanskega stanja v zadevi, ki jo je Državna revizijska komisija obravnavala pod št. 018-027/2021. Državna revizijska komisija je že večkrat zavzela stališče, da je treba očitnost napake presojati z vidika možnosti njenega odkritja oziroma ugotovitve. V zadevi št. 018-027/2021 je tako očitnost napake izhajala dejstva, da je bilo »lapsus« pri zapisu datuma mogoče ugotoviti že na prvi pogled. Obravnavane napake vlagatelja v konkretnem primeru pa ni mogoče opredeliti kot očitne, saj ta ni takšna, da bi lahko naročnik brez dodatnih pojasnil in dopolnitve ponudbe ugotovil, da vlagatelj ponuja veljavnost končne ponudbe, kot jo je zahteval naročnik. Ugotovljenega ne more spremeniti vlagateljevo zatrjevanje, da je izpolnil in podpisal »Obrazec 1«, saj ta predstavlja zgolj splošno izjavo o sprejemanju pogojev (prim. v tej zvezi odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-122/2021). Vlagatelj v zahtevku za revizijo navaja tudi, da zapis o veljavnosti ponudbe v roku »najmanj 90 dni« hkrati ne izključuje volje, da ponudba velja 120 dni. Takšna razlaga pa je napačna, saj končna ponudba z veljavnostjo najmanj 120 dni zagotavlja veljavnost (vsaj) 120 dni, medtem ko pri ponudbi z veljavnostjo najmanj 90 dni ni mogoče z gotovostjo trditi, da velja (tudi) 120 dni. Na koncu gre dodati še, da je naročnik obrazca »Ponudba« ter »Končna ponudba« pripravil v skladu z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila in jasnim namenom, da se prepreči možnost različnih razlag glede veljavnosti ponudb ter se zagotovi enakopravnost, preglednost in primerljivost ponudb. V konkretnem primeru je tako treba ugotoviti, da sta bila oba ponudnika, povabljeni k pogajanju, obravnavana enako, saj sta imela enake pogoje in enako možnost oddati končno ponudbo z veljavnostjo najmanj 120 dni po roku za oddajo ponudbe, kot je bilo to zahtevano v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila. Glede na navedeno je treba po mnenju naročnika zahtevek za revizijo zavrniti.

Naročnik je dne 14. 11. 2025 Državni revizijski komisiji odstopil dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila in predrevizijskem postopku.

Vlagatelj se je z vlogo z dne 18. 11. 2025 opredelil do navedb naročnika iz odločitve o zavrnitvi zahtevka za revizijo. V vlogi vztraja pri pravovarstvenem predlogu ter vseh očitkih in dokazih iz zahtevka za revizijo ter se dodatno opredeljuje do posameznih naročnikovih navedb. Zatrjuje, da naročnik od ponudnikov ni zahteval izjave volje v zvezi z veljavnostjo njihovih končnih ponudb. V kolikor bi namreč naročnik zahteval, da z oddajo obrazca »Končna ponudba« izjavijo voljo ali potrdijo, da njihova ponudba velja najmanj 120 dni od roka za oddajo ponudbe, ne bi v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila vključil določbe, da bo »sprejel« tudi ponudbe, ki niso bile oddane na obrazcu »Končna ponudba« (na katerem je naročnikova navedba, da ponudba velja najmanj 120 dni), temveč na obrazcu »Ponudba« (na katerem je s strani naročnika naveden rok veljavnosti ponudbe najmanj 90 dni). Poleg tega je naročnik v točki 2.5 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila določil (tudi), da so v primeru vloženega zahtevka za revizijo ponudniki vezani na ponudbo do sklenitve pogodbe z izbranim ponudnikom oziroma drugačne odločitve naročnika ali revizijske komisije. Na podlagi te določbe se je z vložitvijo vlagateljevega zahtevka za revizijo dne 29. 10. 2025 veljavnost vseh ponudb, ki jih je prejel naročnik (vključno s ponudbo vlagatelja) izenačila, posledično pa vse ponudbe (vključno s ponudbo vlagatelja) zavezujejo ponudnike do sklenitve pogodbe z izbranim ponudnikom oziroma do drugačne odločitve naročnika ali revizijske komisije. Naročnik nadalje sicer pravilno povzema tako zakonske določbe kot stališče Državne revizijske komisije glede očitne napake, zmotno pa je njegovo stališče, da vlagateljeve napake ni mogoče opredeliti kot očitne. Upoštevanje izpodbijano odločitev je namreč napaka, ki je podana v vlagateljevi ponudbi, prekršek rok veljavnosti ponudbe. Določitev roka veljavnosti ponudbe je, če naročnik ponudnikom daje to možnost, izjava volje ponudnikov. V konkretnem primeru pa je napačen rok veljavnosti vlagateljeve ponudbe zgolj posledica oddaje končne ponudbe na napačnem obrazcu, ne pa posledica volje vlagatelja. Z oddajo končne ponudbe na napačnem obrazcu je vlagatelj izjavil voljo le glede ponudbene cene, kar je bil tudi edini podatek, ki ga je bilo v obrazec potrebno zapisati. Glede roka veljavnosti ponudbe vlagatelj ni izjavil volje, roka veljavnosti ni nikamor zapisal, zapis o veljavnosti ponudbe v roku najmanj 90 dni pa se je v njegovi končni ponudbi znašel zgolj zaradi napačne izbire obrazca, kar je (bilo tudi naročniku) jasno že na prvi pogled. Na koncu vlagatelj ponovno navaja, da so vse ponudbe, ki jih je naročnik prejel, nejasne glede roka njihove veljavnosti, posledično pa jih ni dopustno obravnavati različno.

Državna revizijska komisija je naročnika dne 1. 12. 2025 pozvala na dopolnitev dokumentacije o postopku oddaje javnega naročila. Naročnik je dne 2. 12. 2025 dopolnil navedeno dokumentacijo.

Državna revizijska komisija je dne 23. 12. 2025 na podlagi prvega odstavka 37. člena ZPVPJN podaljšala rok za sprejem odločitve v obravnavani zadevi.

Državna revizijska komisija je pri odločanju o zahtevku za revizijo pregledala dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila, pri čemer je vpogledala v dosje predmetnega javnega naročila na portalu javnih naročil in dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila. Dalje je Državna revizijska komisija vpogledala v ponudbo vlagatelja, zlasti v izpolnjena obrazca za oddajo izhodiščne in končne ponudbe, vpogledala pa je tudi v izpodbijano odločitev naročnika o oddaji javnega naročila. Po pregledu navedene dokumentacije in po preučitvi navedb vlagatelja ter naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

V obravnavanem primeru je med vlagateljem in naročnikom spor glede vprašanja, ali je naročnik ravnal v skladu z ZJN-3 in določbami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ko je vlagateljevo ponudbo v sklopih 2 in 3 zavrnil kot nedopustno.

Naročnikovo ravnanje je treba presojati z vidika 29. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3, v skladu s katero je dopustna tista ponudba, ki jo predloži ponudnik, za katerega ne obstajajo

razlogi za izključitev in ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje, njegova ponudba ustreza potrebam ter zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, je prispela pravočasno, pri njej ni dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija, naročnik je ni ocenil za neobičajno nizko in cena ne presega zagotovljenih sredstev naročnika. Naročnik v skladu s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 odda javno naročilo na podlagi meril po tem, ko preveri, da so izpolnjeni naslednji pogoji: a) ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu ter dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena ZJN-3, in b) ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena ZJN-3, ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter pravila in merila iz 82. ter 83. člena ZJN-3, če so ta bila določena.

Naročnik mora v skladu z drugim odstavkom 89. člena ZJN-3 pred oddajo javnega naročila preveriti obstoj in vsebino podatkov oziroma drugih navedb iz ponudbe ponudnika, kateremu se je odločil oddati javno naročilo. Če pri tem ugotovi, da so ali se zdijo informacije ali dokumentacija, ki jih morajo predložiti gospodarski subjekti, nepopolne ali napačne oziroma če posamezni dokumenti manjkajo, lahko naročnik na podlagi petega odstavka 89. člena ZJN-3 zahteva, da gospodarski subjekti v ustreznem roku predložijo manjkajoče dokumente ali dopolnijo, popravijo ali pojasnijo ustrezne informacije ali dokumentacijo, pod pogojem, da je takšna zahteva popolnoma skladna z načeloma enake obravnave in transparentnosti. Naročnik od gospodarskega subjekta zahteva dopolnitev, popravek, spremembo ali pojasnilo njegove ponudbe le, kadar določenega dejstva ne more preveriti sam. Predložitev manjkajočega dokumenta ali dopolnitev, popravek ali pojasnilo informacije ali dokumentacije se lahko nanaša izključno na takšne elemente ponudbe, katerih obstoj pred iztekom roka, določenega za predložitev prijave ali ponudbe, je mogoče objektivno preveriti. Če gospodarski subjekt ne predloži manjkajočega dokumenta ali ne dopolni, popravi ali pojasni ustrezne informacije ali dokumentacije, mora naročnik gospodarski subjekt izključiti. Očitne ali nebistvene napake lahko naročnik spregleda.

Razen kadar gre za popravek ali dopolnitev očitne napake, če zaradi tega popravka ali dopolnitve ni dejansko predlagana nova ponudba, ponudnik v skladu s šestim odstavkom ZJN-3 ne sme dopolnjevati ali popravljati svoje cene brez DDV na enoto, vrednosti postavke brez DDV, skupne vrednosti ponudbe brez DDV, razen kadar se skupna vrednost spremeni v skladu s sedmim odstavkom tega člena, in tistega dela ponudbe, ki se veže na tehnične specifikacije predmeta javnega naročila.

Iz citiranih določb ZJN-3 izhaja, da je mogoče kot dopustno oceniti in posledično izbrati zgolj ponudbo ponudnika, ki je (med drugim) skladna z zahtevami, določenimi v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila. V povezavi z navedenim gre sicer dodati, da peti in šesti odstavek 89. člena ZJN-3 (pod pogoji, določenimi v zakonu) načeloma dopuščata odpravo oziroma spregled določenih pomanjkljivosti v ponudbi, vendar pa pri tem ne gre prezreti, da sta odprava oziroma spregled pomanjkljivosti v ponudbi po poteku roka za oddajo ponudb v skladu z ZJN-3 v diskreciji naročnika.

V obravnavanem primeru je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, točki »2.2. Izvedba postopka oddaje javnega naročila – dvofazni postopek«, v okviru katere je določil potek postopka oddaje konkretnega javnega naročila, med drugim navedel:

»V prvi fazi postopka bo naročnik na podlagi prejetih prijav priznal sposobnost ponudnikom, katerih prijave bodo dopustne za posamezne sklope. Sposobnost ponudnikov bo objavljena v »Odločitvi o priznanju sposobnosti« na Portalu javnih naročil.

Naročnik bo po obdobju mirovanja za pridobitev pravnomočnosti »Odločitve o priznanju sposobnosti« v drugo fazo postopka povabil samo tiste ponudnike, katerim bo priznana sposobnost ponudnika za razpisane sklope. V drugi fazi postopka se bo izvedla oddaja ponudbe in pogajanja ter izbor najugodnejšega izvajalca – po merilu najnižja skupna cena za posamezni sklop.«

Dalje je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, točki »2.14 Cena«, med drugim določil:

»Naročnik bo preko informacijskega sistema e-JN na oddajo ponudbe povabil tiste ponudnike, katerim je priznana sposobnost ponudnika. S povabilom na oddajo ponudbe bodo ponudniki prejeli obrazec Ponudba.

S prejetim vabilom na pogajanja bodo ponudniki prejeli obrazec Ponudba - pogajanja, katerega bodo oddali skladno s prejetim protokolom pogajanj./.../.

Ponudnik mora navesti ponudbeno ceno v obrazcu Izhodiščna Ponudba (Obrazec 2) in v ostalih ponudbenih obrazcih (končna ponudba), ki jih bo prejel tekom izvajanja postopka – pogajanja.«

Naročnik je v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, točki »2.10 Protokol pogajanj«, določil potek druge faze postopka (tj. pogajanj in oddaje ponudbe), v tej zvezi pa je določil tudi:

»/.../S prejetim povabilom na pogajanja bodo ponudniki prejeli obrazec Ponudba - pogajanja, katerega bodo oddali skladno s prejetim protokolom pogajanj./.../.

V kolikor se ponudnik, ki bo na pogajanja vabljen, pogajanj ne bo udeležil, bo naročnik sprejel oziroma upošteval vrednost oddane ponudbe pred pogajanjmi.«

V dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, točki »2.5 Veljavnost ponudbe«, je naročnik določil še:

»Ponudba mora veljati najmanj 90 dni po roku za oddajo ponudbe.

Končna ponudba mora biti veljavna še najmanj 120 dni po roku za oddajo ponudbe po pogajanjih.

V primeru vloženega zahtevka za revizijo so ponudniki vezani na ponudbo do sklenitve pogodbe z izbranim ponudnikom oz. drugačne odločitve naročnika ali revizijske komisije.

V primeru krajšega roka veljavnosti ponudbe se ponudba kot nepopolna izloči.«

Med strankama revizijskega postopka ni sporno, da je tako obrazec za oddajo izhodiščne ponudbe kot obrazec za oddajo končne ponudbe pripravil naročnik sam, ki je nanju – v izogib različnim razlagam glede veljavnosti ponudbe – tudi že navedel rok veljavnosti ponudbe, kot je bil ta zahtevan v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila. Dalje med strankama ni sporno, da je vlagatelj obrazec za oddajo končne ponudbe prejel, pa vendar končne ponudbe na navedenem obrazcu (na katerem je bil zapisan rok veljavnosti ponudbe v trajanju »najmanj 120 dni po roku za oddajo ponudbe«) ni oddal, temveč je slednjo oddal na obrazcu za oddajo izhodiščne ponudbe (na katerem je bil zapisan rok veljavnosti ponudbe »najmanj 90 dni po roku za oddajo ponudbe«). Nenazadnje pa med strankama ni sporno niti, da je naročnik vlagateljevo ponudbo iz nadaljnjega postopka izločil kot nedopustno, ker vlagatelj po njegovem mnenju ni izpolnil zahteve, da mora (končna) ponudba veljati najmanj 120 dni po roku za oddajo ponudbe po pogajanjih. Vse navedeno, četudi med strankama nesporno, je sicer potrjeno tudi s pregledom

obrazca za oddajo izhodiščne ponudbe in obrazca za oddajo končne ponudbe, kot ju je pripravil naročnik, vlagateljeve ponudbe (zlasti obeh navedenih izpolnjenih obrazcev) in naročnikove odločitve o oddaji javnega naročila.

Med strankama je tako v obravnavanem primeru sporno, ali je naročnik ravnal pravilno, ko je vlagateljevo ponudbo zaradi navedbe o veljavnosti (končne) ponudbe v trajanju najmanj 90 dni (in ne najmanj 120 dni) po roku za oddajo ponudbe – za katero vlagatelj niti ne zanika, da je v njegovi ponudbi podana – izločil iz postopka kot nedopustno.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo (po vsebini smiselno) zatrjuje, da sam na obrazcu za oddajo ponudbe, v okviru katerega je sporna navedba o veljavnosti končne ponudbe v trajanju najmanj 90 dni podana, roka veljavnosti končne ponudbe ni zapisal – rok veljavnosti je namreč tako na obrazec za oddajo izhodiščne ponudbe kot na obrazec za oddajo končne ponudbe zapisal naročnik sam. Posledično se je po zatrjevanju vlagatelja zapis o veljavnosti ponudbe v trajanju najmanj 90 dni v njegovi končni ponudbi znašel zgolj zaradi napačne izbire obrazca, ne pa zaradi dejstva, ker bi hotel sam izjaviti voljo, naj njegova (končna) ponudba velja (le) 90 dni namesto 120 dni.

Tem navedbam, ki so po vsebini usmerjene v utemeljevanje, da vlagatelj v ponudbi nikoli ni izjavil volje, da njegova končna ponudba velja »najmanj 90 dni« (kar vlagatelj v vlogi z dne 18. 11. 2025 nenazadnje tudi izrecno zatrjuje), po presoji Državne revizijske komisije ni mogoče slediti.

Res je naročnik v okviru dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila pripravil tako obrazec za oddajo izhodiščne ponudbe (z vpisanim rokom veljavnosti ponudbe »najmanj 90 dni po roku za oddajo ponudbe«) kot tudi obrazec za oddajo končne ponudbe (z vpisanim rokom veljavnosti ponudbe »najmanj 120 dni po roku za oddajo ponudbe«), dalje pa je res tudi, da je vlagatelj končno ponudbo oddal na obrazcu za izhodiščno ponudbo.

Vendar dejstvo, da je bil naročnik – in ne vlagatelj – tisti, ki je (v izogib različnim razlagam glede veljavnosti ponudb enotno za vse ponudnike) na omenjena obrazca vpisal rok veljavnosti ponudb, še ne pomeni, da vlagatelj izjave volje glede veljavnosti končne ponudbe ni podal. Nasprotno – s tem, ko je vlagatelj v predpripravljen obrazec vpisal svojo končno ponudbeno ceno, ta obrazec pa je podpisal in ga oddal kot svojo končno ponudbo, je hkrati kot svojo sprejel tudi navedbo glede veljavnosti ponudbe v trajanju »najmanj 90 dni po roku za oddajo ponudbe«, ki je bila v zvezi z oddano ponudbo na tem (podpisanem in oddanem) obrazcu zapisana. Iz navedenega pa sledi, da je vlagatelj s tem, ko je oddal končno ponudbo, hkrati izjavil tudi voljo, da oddana končna ponudba velja »najmanj 90 dni po roku za oddajo ponudbe«.

Tudi sicer v tej zvezi ne gre spregledati, da vlagatelj podane navedbe o izpolnjevanju zahteve glede veljavnosti končne ponudbe med drugim utemeljuje s (po vsebini smiselno) trditvijo, da je v »Obrazcu 1: Podatki o ponudniku« (v nadaljevanju: Obrazec 1) pod kazensko in materialno odgovornostjo izjavil, da se v celoti strinja z vsemi pogoji in ostalimi zahtevami naročnika (vključno z zahtevo po veljavnosti končne ponudbe v roku najmanj 120 dni) ter jih v celoti sprejema.

V tej zvezi pregled Obrazca 1 (kot sestavnega dela dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila) pokaže, da je tudi slednjega – vključno z vsemi na njem navedenimi izjavami – pripravil naročnik, ponudniki pa so morali vanj (zgolj) vpisati zahtevane podatke o posameznem ponudniku ter na obrazec navesti datum in kraj ter ga podpisati, navedeno pa je, kot je razvidno iz vlagateljeve ponudbe, storil tudi vlagatelj.

Četudi torej vlagatelj na Obrazec 1 ni sam zapisal navedbe o strinjanju ter sprejemanju vseh pogojev in zahtev naročnika, pač pa je izpostavljeno navedbo v omenjeni obrazec zapisal

naročnik, vlagatelj v zahtevku za revizijo navaja, da je v konkretnem primeru izpolnil in podpisal Obrazec 1, kjer je pod kazensko in materialno odgovornostjo izjavil, da se v celoti strinja z vsemi pogoji in ostalimi zahtevami naročnika.

Medtem ko torej vlagatelj po eni strani trdi, da navedbe o veljavnosti končne ponudbe v roku najmanj 90 dni ni mogoče šteti za izjavo volje vlagatelja, ker je to navedbo na predpripravljen obrazec za oddajo ponudbe zapisal naročnik (in ne vlagatelj sam), se po drugi strani kot na izjavo lastne volje sklicuje na navedbe, ki jih je na predpripravljenem Obrazcu 1 – enako kot v obrazcu za oddajo ponudbe – prav tako zapisal naročnik (in ne vlagatelj sam).

Četudi vlagateljevim trditvam glede Obrazca 1 že zato ni mogoče slediti, pregled slednjega nadalje pokaže tudi, da so izjave o sprejemanju vseh pogojev in zahtev na navedenem obrazcu po vsebini v celoti splošne (navedeno sicer izhaja že iz podanih trditev vlagatelja samega). Ob dejstvu, da je naročnik vlagateljevo ponudbo izločil kot nedopustno na podlagi ugotovitve, da je v vlagateljevi končni ponudbi navedena veljavnost najmanj 90 dni in ne najmanj 120 dni po poteku roka za oddajo ponudb, kot je bilo to zahtevano v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, pa omenjene izjave iz Obrazca 1, ki so zgolj splošne narave, za presojo dopustnosti vlagateljeve ponudbe ne morejo biti odločilnega pomena, posledično pa vlagatelj s sklicevanjem nanje naročnikove ugotovitve o nedopustnosti obravnavane ponudbe ne more izpodbiti.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo med drugim (po vsebini smiselno) navaja tudi, da je zapis v vlagateljevi končni ponudbi glede veljavnosti slednje v roku najmanj 90 dni (ne pa v roku najmanj 120 dni) posledica vlagateljeve napake, ki je v tem, da je izbral napačen obrazec za oddajo končne ponudbe, omenjeno napako pa je po mnenju vlagatelja treba šteti za očitno napako. V nasprotju z navedenim v zahtevku za revizijo vlagatelj v vlogi z dne 18. 11. 2025 mestoma (po vsebini smiselno) navaja, da je treba v konkretnem primeru – glede na obrazložitev naročnika v izpodbijani odločitvi – kot očitno napako, ki je podana v vlagateljevi ponudbi, šteti prekratek rok veljavnosti ponudbe.

Po presoji Državne revizijske komisije napaka, ki je podana v vlagateljevi ponudbi, ni napaka v izbiri predloženega obrazca, kot to v zahtevku za revizijo zatrjuje vlagatelj. Izbira obrazca je v obravnavanem primeru namreč samo vzrok za napako v vlagateljevi ponudbi, medtem ko je napaka, ki je podana v vlagateljevi ponudbi, v veljavnosti končne ponudbe v roku najmanj 90 dni namesto v roku najmanj 120 dni po poteku roka za oddajo ponudbe, (zgolj) v zvezi s to napako pa je v dani zadevi treba ugotavljati, ali jo je mogoče obravnavati kot očitno.

V zvezi z vprašanjem, katero napako je mogoče obravnavati kot očitno, je Državna revizijska komisija že večkrat zavzela stališče, da je treba očitnost napake presojati z vidika možnosti njenega odkritja oziroma ugotovitve (npr. odločitve v zadevah št. 018-014/2017, 018-022/2018, 018-151/2019, 018-046/2021, 018-106/2023). Napaka je namreč očitna le, če jo je v objektivnem smislu moč zaznati na prvi pogled, kar pomeni, da jo je mogoče ugotoviti neposredno, ne pa šele z dodatnim pojasnjevanjem posameznih okoliščin dejanskega stanja oziroma s preverjanjem pravilnosti le-tega. Da pa ne bi dopolnitev ali poprava podatka, ki je bil predhodno opredeljen za očitno napako, dejansko pomenila podaje predloga nove ponudbe, mora biti pravilen podatek naročniku znan (posledično pa tudi na objektivni ravni preverljiv) že ob ugotovitvi očitne napake. V kolikor se namreč naročnik s pravilnim podatkom – in s tem s pravo ponudnikovo voljo – prvič seznani šele ob odpravi očitne napake, ni mogoče zaključiti, da zaradi dopolnitve ali popravka po roku za oddajo ponudb ni bila dejansko predlagana nova ponudba.

Upošteva je navedeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da podatka o veljavnosti vlagateljeve končne ponudbe v roku 90 dni (namesto v roku 120 dni) ni mogoče šteti za očitno napako. Medtem ko namreč vlagatelj sam priznava, da njegova končna ponudba vsebuje navedbo o

veljavnosti v roku »najmanj 90 dni po roku za oddajo ponudbe«, pa hkrati ne zatrjuje tudi, da je na kateremkoli mestu v njegovi ponudbi zapisana (tudi) veljavnost končne ponudbe v roku »najmanj 120 dni po roku za oddajo ponudbe«, niti to ne izhaja iz pregleda vlagateljeve ponudbe.

Ker torej iz vlagateljeve ponudbe ni nikjer razvidno, da je vlagateljeva (končna) ponudba veljavna najmanj 120 dni po roku za oddajo ponudbe, kot je to zahteval naročnik, posledično pa bi poprava podatka o veljavnosti ponudbe pomenila podajo predloga nove ponudbe, navedene napake v vlagateljevi ponudbi že zaradi navedenega ni mogoče šteti za očitno napako.

Poleg tega se gre strinjati z naročnikovo navedbo, da naročnik na podlagi vlagateljeve ponudbe (brez dodatnih pojasnil vlagatelja) ne bi mogel ugotoviti, ali vlagatelj ponuja veljavnost (končne) ponudbe, kot jo je zahteval naročnik. Res sicer navedba o veljavnosti ponudbe »najmanj 90 dni« lahko pomeni tudi veljavnost ponudbe v roku (vsaj) 120 dni, kot to po vsebini smiselno zatrjuje vlagatelj. Vendar pa navedba o veljavnosti ponudbe »najmanj 90 dni« obenem lahko pomeni tudi veljavnost ponudbe npr. 100 ali 110 dni, na podlagi vlagateljeve ponudbe pa – kar je v tej zadevi bistveno – glede na navedeno ni mogoče ugotoviti, da ta velja (najmanj) 120 dni, kot je to zahteval naročnik. Ugotovljeno tako po oceni Državne revizijske komisije le še dodatno potrjuje pravilnost zaključka, da obravnavane napake ni mogoče šteti za očitno napako.

Takšnega zaključka ne more spremeniti vlagateljevo sklicevanje na odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-027/2021. V navedeni zadevi je namreč Državna revizijska komisija ugotovila, da je prekršek rok veljavnosti ponudbe posledica zapisa napačne letnice v datumu veljavnosti ponudbe, pri čemer je bilo pravilen rok veljavnosti ponudbe mogoče ugotoviti že iz navedb v ponudbi sami, to pa je ključen razlikovalni element, po katerem se dejansko stanje v zadevi št. 018-027/2021 bistveno razlikuje od dejanskega stanja v obravnavani zadevi.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje tudi, da zapis o veljavnosti ponudbe v roku najmanj 90 dni (oziroma najmanj 120 dni) niti ne more pomeniti izjave volje, ker gre za povsem nedoločno in nejasno izjavo, saj ta ne obsega določljive informacije, do kdaj ponudba velja.

Te navedbe so po presoji Državne revizijske komisije za odločitev v obravnavani zadevi pravno nepomembne, kot so pravno nepomembne tudi vlagateljeve navedbe o tem, da bi bilo v nasprotju z načelom enakopravne obravnave ponudnikov, če bi se izločila ponudba vlagatelja, ki je vsebovala en nejasen zapis veljavnosti ponudbe namesto drugega nejasnega zapisa veljavnosti ponudbe v ponudbah drugih ponudnikov (tj. »najmanj 90 dni« namesto »najmanj 120 dni«). V zvezi z izpostavljenimi navedbami je treba namreč kot bistveno ugotoviti, da je naročnik vlagateljevo ponudbo izločil iz razloga, ker vlagatelj ni izpolnil zahteve, da mora končna ponudba veljati še najmanj 120 dni po poteku roka za oddajo ponudb, ne pa iz razloga, ker bi bil zapis veljavnosti v vlagateljevi ponudbi nejasen.

Neutemeljene so nadalje navedbe vlagatelja, da naročnik pri pripravi dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ni pripisoval nobenega pomena dejstvu, da morajo ponudniki končno ponudbo oddati na obrazcu za oddajo končne ponudbe in s tem izraziti voljo, da njihova končna ponudba velja najmanj 120 dni. Dalje so neutemeljene tudi navedbe vlagatelja, da naročnik za dopustnost končne ponudbe ni zahteval nobene izjave volje ponudnikov ali oddaje na obrazcu že vnaprej zapisanega roka veljavnosti ponudbe, temveč je zadostovalo, da je ponudnik pri oddaji izhodiščne ponudbe oddal obrazec za oddajo izhodiščne ponudbe, na katerem je bilo navedeno, da ponudba velja najmanj 90 dni (in ne najmanj 120 dni).

Kot izhaja iz določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, navaja pa tudi naročnik sam, je naročnik v točki »2.14 Cena« zahteval, da morajo ponudniki ponudbeno ceno navesti na obrazcu »Izhodiščna ponudba«, nadalje pa na ostalih obrazcih, ki jih bodo prejeli tekom izvajanja

postopka oziroma pogajanj. Poleg navedenega je naročnik najprej v okviru iste točke dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, v nadaljevanju pa še v okviru točke »2.10 Protokol pogajanj« določil, da bodo ponudniki s prejetim povabilom na pogajanja prejeli obrazec »Ponudba – pogajanja«, ki ga bodo oddali skladno s prejetim protokolom pogajanj.

Glede na navedeno se tako ni mogoče strinjati z navedbo vlagatelja, da naročnik pri pripravi dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ni pripisoval nobenega pomena dejstvu, da morajo ponudniki končno ponudbo oddati na obrazcu za oddajo končne ponudbe in s tem izraziti voljo, da njihova končna ponudba velja najmanj 120 dni. Naročnik je oddajo ponudbe na obrazcih, na katere je že sam predhodno vpisal zahtevani rok veljavnosti ponudbe, namreč v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila izrecno zahteval celo na več mestih, pa vendar vlagatelj, ki ne zatrjuje, da obrazca za oddajo končne ponudbe ni prejel, končne ponudbe na za to pripravljenem obrazcu ni oddal.

Dalje tudi ne gre spregledati določbe iz točke »2.5 Veljavnost ponudbe« dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, v okviru katere je naročnik jasno, natančno in nedvoumno zahteval, da mora biti končna ponudba veljavna še najmanj 120 dni po roku za oddajo ponudbe po pogajanjih, nadalje pa je določil, da se v primeru krajšega roka veljavnosti ponudba kot nepopolna izloči. Izpostavljene določbe, v okviru katerih je naročnik kot posledico krajšega roka veljavnosti ponudbe od zahtevanega na jasen in nedvoumen način določil izločitev ponudbe, tako le še dodatno potrjujejo pravilnost zaključka, da vlagateljevim navedbam o naročniku, ki da pri pripravi dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ni pripisoval nobenega pomena dejstvu, da morajo ponudniki končno ponudbo oddati na obrazcu za oddajo končne ponudbe in s tem izraziti voljo o veljavnosti končne ponudbe v roku najmanj 120 dni, ni mogoče pritrditi.

Res je sicer naročnik v točki »2.10 Protokol pogajanj« (med drugim) določil tudi, da bo v primeru, če se ponudnik, ki bo na pogajanja vabljen, pogajanj ne bo udeležil, naročnik sprejel oziroma upošteval vrednost oddane ponudbe pred pogajanjmi. Vendar navedeno ne pomeni, da naročnik za dopustnost končne ponudbe ni zahteval nobene izjave volje ponudnikov in je v tej zvezi zadostovalo, da je ponudnik pri oddaji izhodiščne ponudbe oddal obrazec za oddajo izhodiščne ponudbe, kot to zmotno meni vlagatelj.

Kakor izhaja iz vsebine točke 2.10 v povezavi s točko 2.5 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, je namreč naročnik za primer, ko se je ponudnik udeležil pogajanj, zahteval veljavnost ponudbe v roku 120 dni, (zgolj) v primeru, ko se ponudnik pogajanj ni udeležil (posledično pa obrazca za oddajo končne ponudbe ni oddal), pa je dopuščal veljavnost ponudbe v roku 90 dni (kot je bila ta zapisana na obrazcu za oddajo izhodiščne ponudbe). Ob navedenem gre dodati še, da ponudnik, ki se je pogajanj udeležil, in ponudnik, ki se pogajanj ni udeležil, z omenjenimi določbami nista bila neenakopravno obravnavana, saj njun položaj v postopku oddaje javnega naročila ni bil enak. Medtem ko je torej ponudnik, ki se je pogajanj udeležil (in je bil zato dolžan po pogajanjih upoštevati določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila glede veljavnosti končne ponudbe), ostalim ponudnikom v postopku po izvedenih pogajanjih konkuriral z nižjo ponudbeno ceno od izhodiščno podane ponudbene cene (prim. v tej zvezi točko 2.10 navedene dokumentacije), ki jo je navedel na obrazcu za oddajo končne ponudbe, je ponudnik, ki se pogajanj ni udeležil (in za katerega so zato glede veljavnosti ponudbe po pogajanjih veljale določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila glede veljavnosti izhodiščne ponudbe), v postopku oddaje javnega naročila ostalim ponudnikom konkuriral z izhodiščno ponudbeno ceno, podano pred pogajanjmi.

Ker med strankama ni sporno, da se je vlagatelj v konkretnem primeru pogajanj udeležil, posledično pa je v postopku oddaje javnega naročila (poleg izhodiščne ponudbene cene) podal tudi končno ponudbeno ceno, gre ugotoviti, da je zanj glede veljavnosti končne ponudbe veljala

zahteva po roku najmanj 120 dni od poteka roka za oddajo ponudbe po pogajanjih, te zahteve pa vlagatelj ni izpolnil. Na podlagi končne ponudbe vlagatelja, v kateri je naveden rok veljavnosti najmanj 90 dni po roku za oddajo ponudbe, je namreč mogoče ugotoviti le, da vlagateljeva končna ponudba velja (vsaj) 90 dni po roku za oddajo ponudbe, ni pa mogoče (s stopnjo prepričanja) hkrati ugotoviti tudi, da vlagateljeva končna ponudba velja tudi (vsaj) 120 dni po roku za oddajo ponudbe.

Vlagatelj na koncu zatrjuje še, da je naročnik v točki 2.5 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila določil (tudi), da so v primeru vloženega zahtevka za revizijo ponudniki vezani na ponudbo do sklenitve pogodbe z izbranim ponudnikom oziroma drugačne odločitve naročnika ali Državne revizijske komisije. Navedeno sicer drži, ne drži pa, da se je na podlagi te določbe z vložitvijo vlagateljevega zahtevka za revizijo veljavnost vseh ponudb, vključno s ponudbo vlagatelja, izenačila, kot ne drži tudi, da posledično vse ponudbe, vključno s ponudbo vlagatelja, zavezujejo ponudnike do sklenitve pogodbe z izbranim ponudnikom oziroma do drugačne odločitve naročnika ali Državne revizijske komisije.

Zaradi dejstva, da je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila izrecno določil, da bo ponudbo s krajšim rokom veljavnosti od zahtevanega izločil, vlagatelj pa je predložil končno ponudbo, v zvezi s katero ni mogoče ugotoviti, da velja v zahtevani dolžini roka 120 dni, vlagatelj omenjene pomanjkljivosti glede roka veljavnosti končne ponudbe ne more sanirati s sklicevanjem na določbo, da so v primeru vloženega zahtevka za revizijo ponudniki vezani na ponudbo do sklenitve pogodbe z izbranim ponudnikom oziroma drugačne odločitve naročnika ali revizijske komisije. Sprejeti nasprotno stališče bi namreč pomenilo, da je (jasna in nedvoumna) določba dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila o izločitvi ponudbe v primeru prekratkega roka veljavnosti ponudbe povsem brez pomena.

Upošteva je dejstvo, da je Državna revizijska komisija dejansko stanje v obravnavani zadevi popolno ugotovila že na podlagi obravnavane listinske dokumentacije, je kot nepotreben zavrnila dokazni predlog naročnika z vpogledom v slike 1, 2, 3 ter 4 iz naročnikove odločitve o zavrnitvi zahtevka za revizijo.

Ker torej – glede na vse navedeno – vlagateljevim očitkom o kršitvah naročnika v postopku oddaje predmetnega javnega naročila ni mogoče slediti, je Državna revizijska komisija vlagateljev zahtevek za revizijo na podlagi prve alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN zavrnila kot neutemeljenega.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj je v zahtevku za revizijo uveljavljal tudi povrnitev stroškov postopka pravnega varstva.

Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik v skladu s tretjim odstavkom 70. člena ZPVPJN iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku, vključno s takso.

Ker vlagatelj v obravnavanem primeru z zahtevkom za revizijo ni uspel ne v predrevizijskem ne v revizijskem postopku, je Državna revizijska komisija v skladu z določbo tretjega odstavka 70. člena ZPVPJN njegovo zahtevo za povrnitev stroškov postopka pravnega varstva zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Zoper to odločitev je dovoljen upravni spor. Tožba se vloži neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

Predsednik senata:

Igor Luzar, univ. dipl. prav.,

član Državne revizijske komisije

Vročiti:

- pooblaščenцу vlagatelja,
- naročniku,
- izbranemu ponudniku v sklopu 2,
- RS MJU.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.